

Ωδή δεκάτη [XX] Ο βωμός της Πατρίδος

α΄

Τρέξατε αδέρφια, τρέξατε
ψυχαί θερμαί, γενναίαι·
εις τον βωμόν τριγύρω
της πατρίδος αστράπτοντα
5τρέξατε πάντες.

β΄

Ας παύσωσ' οι διχόνοιαι
που ρίχνουσι τα έθνη
τυφλά, υπό τα σκληρότατα
ονύχια των αγρύπνων
10δολίων τυράννων.

γ΄

Τρέξατ' εδώ· συμφώνως
τους χορούς ας συμπλέξομεν,
προσφέρων ο καθένας
λαμπράν θυσίαν, πολύτιμον,
15εις την πατρίδα.

δ΄

Εδώ ας καθιερώσομεν
τα πάθη μας προθύμως·
τ' άρματα ημείς αδράξαμεν
μόνον διά να πληγώσομεν
20του Οσμάν τα στήθη.

ε΄

Εδώ πάντα τα πλούτη μας
ας χύσομεν· ενόσω
γυμνόν σπαθί βαστούμεν
μας φθάνουσι τα φύλλα
25τίμια της δάφνης.

ς΄

Κι ύστερ', αφού συντρίψομεν
τον έχθιστον ζυγόν,
άλλα όχι αβέβαια πλούτη
θέλει μας δώσει πάλιν
30η ελευθερία.

ζ΄

Εδώ ηδονάς και ανάπαυσιν
ω φίλοι ας παραιτήσομεν·
ξηρή πέτρα το στρώμα,
φαρμάκι το ψωμί
35της δουλείας είναι.

η΄

Εδώ, σαν αναθήματα,
εις τον βωμόν πλησίον,
τους συγγενείς, τα τέκνα μας
αγαπητά, τους γέροντας

40τώρα ας αφήσομεν.

θ´

Πάντα όσα εις την καρδίαν μας
είναι ακριβή, δεν πρέπουσιν
εις άνδρας που τρομάζουν
έμπροσθεν εις ανόητον
45βάρβαρον σκήπτρον.

ι´

Ούτε η ζωή δεν πρέπει.
Τρέξατε αδέλφια, τρέξατε·
συμμέτρως εχορεύσαμεν,
σύμμετρα ας αποθάνομεν
50διά την πατρίδα.